
CHƯƠNG
8

THIÊN CƠ

Qua bảy chương sách chúng ta vừa tìm hiểu trên, chúng ta đang đứng trước một khối lượng khổng lồ về tư liệu ứng dụng giá trị thời sinh học của cổ nhân để lại, trong lòng chúng ta không khỏi nhiều suy nghĩ. Có thể đem những nét bản khoản chủ yếu nêu ra đây để chúng ta cùng nhau bàn luận làm nội dung trong chương này.

- Tác giả những công trình ứng dụng giá trị thời sinh học như đã nêu trên là người sống vào thời đại nào?
- Những tài liệu nói về hệ thống vũ trụ vận động để đem lại những ảnh hưởng cho đời sống, ta thường gọi là "Thiên Cơ", của các thời đại để lại tới nay có những gì?
- Hệ thống Vũ Trụ vận động có tên Thiên Cơ ấy được cấu tạo như thế nào?

TÁC GIẢ NHỮNG CÔNG TRÌNH ỨNG DỤNG GIÁ TRỊ
THỜI SINH HỌC NHƯ ĐÃ NÊU TRÊN LÀ NGƯỜI SỐNG
VÀO THỜI ĐẠI NÀO?

Nếu chúng ta căn cứ vào phân đoạn lịch sử của các học giả thời nay thì, ở phương Đông, khoảng từ thời nhà Hạ (2140 - 1711 trước Tây lịch - Theo Bảng đối chiếu âm dương lịch 2000 năm và niên biểu lịch sử - Hà Nội 1976) trở về trước được coi là thời thượng cổ. Khoảng cuối đời Thanh đến chiến tranh thế giới thứ hai được coi là thời cận đại.

Nếu chúng ta căn cứ vào nội dung thiên thứ nhất trong bộ sách Hoàng đế Nội kinh có tên "Thượng cổ thiên chân luận" chúng ta được biết những người nắm được Âm Dương đã được thời đó gọi là "Thượng cổ".

Bộ sách Hoàng đế Nội kinh, theo các cứ liệu lịch sử, đã được hình thành từ xa xưa và được sưu tập thành văn vào khoảng thời đại Tây-Chu. Như vậy, so với ngày nay, sách đã hình thành nội dung từ thời thượng cổ của ngày nay.

Đoạn văn trong "Thượng cổ thiên chân luận" đã được ông Huỳnh Minh Đức dịch âm Hán Việt và dịch nghĩa như sau:

. Hoàng Đế viết: "Dư vấn thượng cổ hữu Chân nhân giả, đề khiết Thiên Địa, bả ốc âm dương, hô hấp tinh khí, độc lập thủ thần, cơ nhục nhứt nhất, cố năng thọ tộ Thiên Địa, vô hữu chung thời, thủ kỳ Đạo sinh,

"Trung cổ chi thời hữu chí nhân giả, thuần Đức toàn Đạo, hòa ư âm dương, điều ư tứ thời, khí thể ly tục, tích tinh toàn thân, du hành Thiên Địa chi gian, thị tính bất viễn chi ngoại. Thủ cái ích kỳ thọ, mệnh nhi cường giả dã, diệc quy ư Chân nhân,

"Kỳ thứ, hữu Thánh nhân giả, xử Thiên Địa chi hòa, tòng bát phong chi lý, thích thị dục ư thể tục chi gian, vô khuê sân chi tâm, hành bất dục ly ư thể, cử bất dục quan ư tục, ngoại bất lao hình ư sự, nội vô tư tưởng chi hoạn, dĩ diêm du vi vụ, dĩ tự đắc vi công, hình thể bất tộ, tinh thần bất tán, diệc khả dĩ bách số."

"Kỳ thú hữu Hiền nhân già, pháp tắc Thiên Địa, tượng tự nhật nguyệt, biện liệt tinh, thời nghịch tòng âm dương, phân biệt tứ thời, tương tòng Thượng cổ, hợp đồng u Đạo, diệc khả sử ích thọ nhi hữu cực thời."

Dịch nghĩa (đoạn 4 - Thượng cổ thiên chân luận)

"Hoàng đế hỏi: "Ta nghe bậc Chân nhân thời Thượng cổ, chống giữ được với Thiên Địa, nắm giữ được Âm Dương, hô hấp tinh khí, đứng vững để giữ được thần, cơ và nhục rắn chắc. Cho nên họ sống quá tuổi thọ của Thiên Địa, không có lúc chấm dứt, đó là do ở tu dưỡng đúng Đạo mà được như vậy.

"Thời trung cổ, có bậc Chí nhân, giữ Đức được thuần, giữ Đạo được toàn, hòa được với Âm Dương, điều được với tứ thời. Tâm họ xa rời được những phiền toái của cuộc đời, thân tránh khỏi bị phiền nhiễu của thế tục, tích chứa được cái tinh, bảo toàn được cái thần, đi rong chơi trong cõi Trời Đất, nghe thấy trong cõi xa của tám phương. Đây chính là phép làm cho tăng thêm tuổi thọ để được mạnh khỏe vậy. Những bậc này cũng sẽ có thể quay về với các bậc Chân nhân.

"Thứ đến là bậc Thánh nhân, đứng được trong cái hòa của Trời Đất, theo được cái lý của tám phương, thích ứng được với lòng ham muốn trong thế tục, không có cái Tâm tức giận, sân si. Hành động của họ không muốn xa rời với cuộc đời, cử chỉ của họ không muốn trông vào nơi thế tục. Bên ngoài họ không để hình thể mình bị lao nhọc bởi sự việc, bên trong không có cái lo lắng về tư tưởng, lấy sự điềm tĩnh, vui vẻ làm nhiệm vụ, lấy việc thực hiện cái Đạo làm công lao. Hình thể họ không bị che lấp, tinh thần họ không bị phân tán. Được vậy, họ cũng sẽ sống được trăm tuổi.

"Thứ đến là bậc Hiền nhân. Họ bắt chước theo lẽ vận hành của Trời Đất mô phỏng theo cái tượng của mặt trời, mặt trăng, sống theo sự thay đổi của Thiên Vận, theo đúng lẽ nghịch, tòng của Âm

Dương, phân biệt rõ sự thay đổi của 4 mùa. Họ theo đúng được với nếp sống của người Thượng cổ, thích hợp và đồng điều với Thiên Đạo. Được như thế, họ cũng có thể làm tăng tuổi thọ đến chỗ cao nhất". (Trích trong Nội kinh Tố Vấn - thiên: Thượng cổ thiên chân luận - Thành hội YHCTDT thành phố Biên Hòa - Câu lạc bộ y dược Tuệ Tĩnh lưu hành nội bộ - Không đề thời gian xuất bản).

Trong các loại sách cũ, bộ Hoàng đế Nội kinh được xếp vào hàng cổ xưa bậc nhất. Nội dung sách nói về quy luật biến đổi âm dương trong Trời Đất và các phương pháp dưỡng sinh, các phương pháp chữa bệnh cho hợp với quy luật biến đổi âm dương trong con người, cho hợp với những biến đổi âm dương trong Trời Đất. Vì vậy, nội dung đoạn văn trích trên, mặc dù qua lời dịch của Ông Huỳnh Minh Đức còn có nhiều chỗ sai sót, chúng ta cũng nhận ra được rằng "tác giả những công trình ứng dụng giá trị thời sinh học như đã nêu trên là người sống vào thời thượng đại "Thượng Cổ" của thời thượng cổ đối với ngày nay."

Ngoài ra, chúng ta không thấy có tài liệu nào đạt được cả ba mặt, cổ nhất, đúng nội dung nhất và đáng tin cậy nhất như Hoàng đế Nội kinh này.

II

NHỮNG TÀI LIỆU NÓI VỀ HỆ THỐNG VŨ TRỤ VẬN ĐỘNG ĐỂ ĐEM LẠI NHỮNG ÁNH HƯỞNG CHO ĐỜI SỐNG, TA THƯỜNG GỌI LÀ "THIÊN CƠ" CỦA CÁC THỜI ĐẠI ĐỂ LẠI TỚI NAY CÓ NHỮNG GÌ?

Trong quá trình sưu tầm tài liệu, trước hết tôi định ra rằng, những tài liệu thuộc về bản đồ sao trên bầu trời không có giá trị về tầng,